

UDVARHELY VÁRMEGYE HIVATALOS LAPJA

Megjelenik minden csütörtökön.

Tizenkettedik évfolyam. 13. szám. Szerkeszti: Székelyudvarhely, 1914. márczius 26.
Előfizetési ára: községeknek, valamint kör- és községi jegyzőknek egész évre 12 korona. Dr. Keith Ferencz Kiadja: Becsek D. Fia könyvnyomdája Székelyudvarhely, Kossuth-u. 14. Az előfizetési pénzek a m. kir. adóhivatalhoz küldendők.
Egyes szám ára 50 fillér. varm. tb. főjegyző.

I. Vármegyei szabályrendeletek és közérdekű határozatok.

85.

Udvarhelyvármegye közigazgatási erdészeti bizottságától.

Szám: 592—1914 keb.

Tárgy: Az erdőőrök és erdőszolgák nyugdíjazásáról szóló szabályrendelet módosítása.

Véghatározat.

Az erdészeti bizottság az erdőőrök és erdőszolgák nyugdíjazásáról alkotott szabályrendeletet akként módosítja, hogy 98. §. gyanánt egy új szakaszt vesz föl, jelenleg 98, 99 és 100. §§. számait pedig 99, 100 és 101-re helyesbíti.

Az új 98. §. szövege a következő: »98. §. Ha az erdőőröket és erdőszolgákat a vármegye erdőőrzési pénzalapja vagy az erdőőrök nyugdíj pénzalapja az országos gazdasági munkás pénztár nyugdíj csoportjába beiratja s az országos gazdasági munkáspénztárt ennek folytán megillető díjakat egészben az erdőőrzési pénzalap vagy az erdőőri nyugdíj pénzalap fizeti, azon esetben az ezen szabályrendelet alapján nyugdíjazott erdőőrnek s illetve erdőszolgának az országos gazdasági munkáspénztár nyugdíjcsoportha által tényleg fizetett évi összeget az ezen szabályrendelet alapján megállapítandó évi nyugdíjösszegeből le kell vonni s az erdőőrnek, illetve erdőszolgának az erdőőri nyugdíj pénzalappal szemben csakis az ezen levonás után megmaradó különbözeti összegre lehet igénye.

Jelzett feltételek fennforgása esetén levonásnak van helye az özvegyek és árvák részére az ezen szabályrendelet alapján megállapított ellátási összegekből is.«

Ezen határozatot közzététel után felterjesztjük jóváhagyás céljából a m. kir. Földművelésügyi Miniszter urhoz.

Indokolás.

Az erdészeti bizottság az erdőőrzési pénz-

alap terhére az erdőőrök és erdőszolgák egy részét az országos gazdasági munkáspénztár nyugdíjcsoportha beíratta azzal a célzattal, hogy az erdőőr és illetve szolga részére megállapítandó nyugdíjösszeggel szemben az országos gazdasági munkáspénztár által fizetendő díjak az itteni erdőőrzési nyugdíjpénzalapot illessék, hogy a nyugdíjpénzalap ez által is megerősödjön, feladatának a jövőben is megfelelhessen.

Az országos gazdasági munkáspénztár f. évi február hó 26 napján kelt irata szerint azonban a tagsági könyv után eső nyugdíj az itteni nyugdíjalapot nem illetheti, mert a tagsági könyv és az annak alapján eredő jogok másra át nem ruházhatók.

Ily körülmények között az erdőőrzési és nyugdíj pénzalapok vagyoni érdekeinek megvédése céljából a nyugdíjszabályrendeletet kellett a fentiek szerint módosítani.

Udvarhelyvármegye közigazgatási erdészeti bizottságának Székelyudvarhelyen, 1914 márczius hó 18-án tartott üléséből.

Sebesi.
főispán elnök h.

II. További intézkedést igénylő általános jellegű rendeletek.

86.

M. kir. földművelésügyi miniszter.
42000—914 III-A. 3. szám.

Valamennyi törvényhatóságnak.

A bivalyvész elleni védekezésről szóló rendeletek ezidőszerint csak hiányosan szabályozták a betegség megállapítása esetén foganatosítandó óvintézkedéseket, ez okból azokat a mellékelt rendelettel hatályon kívül helyeztem és helyettük a viszonyoknak megfelelő új rendelkezéseket állapítottam meg.

Az új rendeletben a bivalyvész természetéhez mért egyes különleges intézkedéseken kívül általánosságban hasonló intézkedések foglaltatnak,

mint a melyeket a lépfene elleni védekezést szabályozó 41000—914. számú rendeletben megállapítottam.

Megjegyzem, hogy a bivalyvész megállapítása esetén az előirt óvintézkedéseket csak a bivalyokra vonatkozólag kell elrendelni és más állatfajokra csak akkor kell kiterjeszteni, ha a betegség azok között, vagy azok között is megállapított.

A betegség természetére való tekintettel, annak helyhez költése és széthurcolásának megakadályozása érdekében, elegendőnek tartom csupán a fertőzött udvar (tanya, major, legelő stb.) lezárását és még a betegség nagyobb mérvű elterjedése esetén sem tartottam szükségesnek azokat az egész községre kiterjedő zárlati intézkedéseket (határzár stb.) melyek más betegség járványszerű fellépte esetén megokoltak.

Minthogy azonban a bivalyvész a betegség fertőzött talaju legelőkön legelő állatok közt okoz legnagyobb veszteségeket, szükségesnek tartottam oly irányban intézkedni, hogy az I. foku hatóság a járási (városi) m. kir. állatorvos javaslatára megtilthassa, hogy a bivalyvésszel fertőzött legelőre bivalyokat kihajtsanak.

Tekintettel arra, hogy a rendelet 19 §-ában foglalt feltételek mellett a bivalyvészből beteg és az ilyen betegség gyanújában álló állatok husát is szabad fogyasztásra felhasználni, felhívom a törvényhatóságot, hogy ezirányban a husvizsgálókat kellően utasítsa s az 54300—908 számú itteni rendelet 53 és 54 §-ai értelmében intézkedjék az iránt, hogy a bivalyvészből beteg, vagy az ilyen betegség gyanújában álló állatok levágásánál a husvizsgálatot csak állatorvos husvizsgáló fogatosítsa.

Ezen új rendeletemet 1914 évi márczius hó 15-én léptetem életbe s annak három példányát azzal küldöm meg a törvényhatóságnak, hogy a rendelet hatósága területén a legkiterjedtebb módon tegye közhírré és gondoskodjék arról, hogy az folyó évi márczius 15-étől pontosan végrehajtsák.

Azokban a községekben, amelyekben a rendelet életbe léptetésekor a bivalyvész fennáll, a zárlati intézkedések a csatolt rendeletben foglaltakhoz képest annak idején módosítottassanak.

Budapesten, 1914. évi február hó 18-án.

Ghillány, s. k.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Szám: 2286—914 alisp.

Valamennyi főszolgabíró, Székelyudvarhely város polgármestere, rendőrkapitányság és valamennyi község elöljáróságának.

M. kir. földmivelésügyi miniszter ur által a bivalyvész elleni védekezés tárgyában kiadott fenti számú rendeletét midőn tudomás és szigorú alhoz alkalmazkodás végett közlöm, egyben utasítom czímet, hogy a bivalyvész elfojtása tárgyában kiadott tulajdonképpeni 42000 számú rende-

letet, mely a »Földmivelési Értesítő« közelebbi számának hivatalos részéhez mint melléklet lesz kiadva, illetve közölve, azt úgy a hatóságok, mint a községek előjárói szerezzék be, tegyék közhírré és az abban foglaltakhoz szigorúan alkalmazkodjanak.

A községek előjárói külön figyelmeztessék a képessé tett husvizsgálókat arra, hogy a 42000 számú rendelet 19. §-ában foglalt feltételek mellett a bivalyvészből beteg és az ilyen betegség gyanújában álló állatok közfogyasztásra való levágatása engedélyezve lett, de az ilyen állatok levágásánál a husvizsgálatot csak állatorvos husvizsgáló fogatosíthatja.

Székelyudvarhely, 1914. márcz. 14.

Sebesi alispán.

87.

Magyar királyi földmivelésügyi miniszter.

Szám 41000—914.

Valamennyi törvényhatóságnak.

Az állategészségügy rendezéséről szóló 1888: VII.-cz. végrehajtása tárgyában kiadott 40000—1888. számú földmivelés, ipar- és kereskedelemügyi miniszteri rendeletnek a lépfene elleni védekezésről szóló intézkedései az állatorvosi tudomány azóta történt fejlődésére való tekintettel már részben elavultak, részben túl szigorúak minék folytán szükségesnek találtam, hogy azok a gyakorlati élet követelményeinek és az állatorvosi tudomány újabb álláspontjának megfelelően átdolgoztassanak.

Az új rendeletben a betegség elleni védekezés módjait a mostani viszonyoknak megfelelően és abba csupán oly mérvű forgalmi korlátozásokat vettem fel, melyek a betegség természetéhez képest a sikeres védekezéshez feltétlenül szükségesek.

Tekintettel arra, hogy a lépfene állatról állatra közvetlenül nem ragad át, még a betegség nagyobbmérvű elterjedése esetén sem tartottam szükségesnek azokat az egész községre kiterjedő zárlati intézkedéseket (határ stb.), melyet más betegség járványszerű fellépése esetén megokoltak. A betegség természetére való tekintettel annak helyhezköltése és széthurcolásának megakadályozása érdekében elegendőnek tartom csupán a fertőzött udvar, tanya, major legelő stb. bezárását.

Minthogy azonban a lépfene e betegséggel fertőzött talaju legelőkön legelő állatok közt okoz legnagyobb veszteségeket, szükségesnek tartom oly irányban intézkedni, hogy az I. foku hatóság a járási (városi) a kir. állatorvos javaslatára elrendelhesse, hogy olyan legelőre amely lépfenével van fertőzve, legeltetés végett csakis olyan állatokat szabad kihajtani, melyek a kihajtás előtt lépfene ellen bejuttattak, ilyen eljárás mellett a lépfene által okozott veszteségek a lehetőségük csökkentetnek s mód nyújtatik arra, hogy a lépfenével fertőzött legelők legeltetés céljaira is le-

hetőleg veszély nélkül kihasználtsanak.

Felhívom a törvényhatóság figyelmét arra, hogy a rendelet 19. § a értelmében a lépfene fertőzésről gyanus állatokat is szabad közfogyasztásra levágni s hogy a 24. § a szerint az élő csirákat tartalmazó ojtóanyaggal beojtott állatok levágását is megengedheti a hatóság. Minthogy az ilyen állatoknak levágás előtt és azután való megvizsgálása nagy körültekintést kíván, az irányban a törvényhatóság a husvizsgálatokat megfelelően utasítsa.

Megjegyzem, hogy a levágásra vagy továbbtartásra szóló állatszállítási engedélyek kiadását azért kellett az I. és II. fokú hatóságok hatáskörébe utalni, mert ezt az 1888: VII. t. cz. 53. § a előírja, a zárlat feloldás előfeltételeként pedig azért nem lehetett 14 napnál rövidebb megfigyelési időt felvenni, mert az 1888: VII. t. cz. 64. § a ezt a határidőt állapítja meg.

Ami végül a lépfene elleni védőojtásokat illeti kétségtelen, hogy a betegség elleni védekezésnél legjobb eredményt a védő ojtások kötelezővé tétele által lehetne elérni. Ennek elrendelésére azonban nincsen törvényes felhatalmazásom s az ilyen ojtásokkal kapcsolatos kártalanításokra sem áll fedezet rendelkezésemre. Addig is tehát, amíg megfelelő törvényes felhatalmazás alapján a kötelező védőojtások iránt intézkedhetem, hívja fel a törvényhatóság az állattartó közönség figyelmét arra, hogy fertőzött helyeken a lépfene elleni védőojtásokkal igen sikeresen lehet védekezni és a lépfene elleni vérsavó ojtásokkal pedig a már megbetegedett állatok is meggyógyíthatók.

Ezen új rendeletemet 1914. márczius 15 én léptetem életbe s annak három példányát azzal küldöm meg a törvényhatóságnak, hogy a rendeletet hatósága területén a legkiterjedtebb módon tegye közzhírré és gondoskodjék arról, hogy az folyó év márczius 15 től pontosan végrehajtsák.

Azokban a községekben (városokban) a melyekben a rendelet életbe léptetésekor a lépfene fennáll, a zárlati intézkedések a csatolt rendeletben foglaltakhoz képest annak idején módosításának.

Budapest. 1914. évi február hó 18-án.

Ghilányi s. k.

Szám 2287—914. alisp.

Valamennyi főszolgabíró Székelyudvarhely város polgármestere, rendőrkapitányság és valamennyi község előljáróságának.

M. kir. földmívelésügyi miniszter ur által a lépfene elleni védekezés tárgyában kiadott fenti számú rendeletét midőn tudomás és szigorú ahhoz alkalmazkodás végett közlöm, egyben utasítom czímet, hogy a lépfene elfojtása tárgyában kiadott tulajdonképpeni 41000 számú rendeletet, mely a »Földmívelési Értesítő« közlekedési számának hivatalos részéhez mint melléklet fog megjelenni, úgy a hatóságok, mint minden egyes község előljárói szerezzék meg, azt tanulmányozzák át, hirdettessék ki és az abban foglaltakhoz szigorúan

alkalmazkodjanak.

A községek előljárói külön figyelmeztessék a képesített husvizsgálókat arra, hogy a 41000 számú rendelet 19. § a értelmében a lépfene fertőzésről gyanus, valamint a 24. § a szerint az élőcsirákat tartalmazó ojtóanyaggal beojtott levágása is engedélyezhető, de az ilyen állatok levágása csak az állatorvos, husvizsgáló jelenlétében történhetik.

Székelyudvarhelyen, 1914. márczius 14.

Sebesi alispán.

88.

M. kir. földmívelésügyi miniszter.

Szám: 40905—III. A. 3.

Valamennyi törvényhatóságnak.

Rendelet.

»Állati betegségek ellen óvó vagy gyógyítási czélokra szolgáló gyógymódok engedély nélküli alkalmazásának továbbá állati betegségek ellen ugyanilyen czélokra szolgáló gyógyszerek, valamint állati tápporok és állati tápfolyadékok engedély nélküli termelése, forgalomba hozatala alkalmazása és külföldről engedély nélkül való behozatalának tilalma tárgyában.«

Az állati betegségek ellen óvó vagy gyógyítási czélokra szolgáló gyógymódok és gyógyszerek engedély nélküli alkalmazásának tilalma tárgyában 1896 évi szeptember 5-én kiadott 32884—896 F. M. rendelet nem említi fel kifejezetten az állati tápporokat és tápfolyadékokat amelyek pedig ugyanolyan megítélés alá esnek mint a gyógyszerek, mert az a céljuk, hogy az állatok ellenállási képességét a betegségek ellen fokozzák. Nem sorolja fel az 52884—896 sz. rendelet az 5400—1907 sz. F. M. rendeletben említett bakteriologiai természetű védőojtó gyógyító és kórismészetű szereket sem amelyeket pedig szintén csakis a földmívelésügyi miniszternek a belügyminiszterrel egyetértőleg kiadott engedély alapján szabad üzletszerűen termelni és forgalomba hozni.

Az egyöntetűség biztosítása érdekében az 52884—896 sz. F. M. rendeletet valamint a takonykór elleni óvintézkedésekre szóló 4000—899 sz. F. M. R. 32 §-ának a mallein alkalmazására vonatkozó részét hatályon kívül helyezem és a következőket rendelem.

Kihágást követ el és 200 koronáig terjedő pénzbüntetéssel kell büntetni azt:

a) aki állati betegségek ellen óvó vagy gyógyítási czélokra szolgáló titkos összetételű vagy elkészített összetett gyógyszert, állati tápport vagy tápfolyadékot, bakteriologiai természetű védőojtó anyagot, gyógyító és védő serumot, diagnosztikai (kórismészetű) szert az 1888. VII. t. cz. 124 § a illetőleg az 5400—907 sz. F. M. r. ellenére s a földmívelésügyi miniszternek a belügyminiszterrel egyetértő előzetes engedély nélkül üzletszerűen gyárt és termel avagy engedély nélkül raktáron tart, hirdet, forgalomba hoz, illetőleg ilyen szerek, vagy anyagokra megrendelőket gyűjt;

b) aki — amennyiben az 1888. VII. t. cz. 153 §-ának c. pontja és 154 §-ának j. pontja szerint minősülő kihágás fenn nem forog — az a. pontban említett s nem engedélyezett ilyen szert vagy anyagot alkalmaz vagy alkalmaztat;

c) aki — amennyiben az 1888. VII. t. cz. 153 §-ának c. pontja és 154 §-ának j. pontja szerint minősülő kihágás fenn nem forog — állati betegségek ellen szolgáló s nem engedélyezett ujjgyógymódot az 1888. VII. t. cz. 124 §. ellenére állatorvosi képesítés nélkül alkalmaz vagy alkalmaztat;

d) aki állati betegségek ellen szolgáló s élő (kórnemző) csirákat tartalmazó védőoltószert illetőleg az állati betegségek felismerésére szolgáló diagnosztikai (kórismészeti) szert az 5400—907 sz. F. M. r. 15 §. ellenére állatorvosi rendelés nélkül kiszolgált;

é) aki — amennyiben az 1888. VII. t. cz. 153 §-ának c. pontja és 154 §-ának j. pontja szerint minősülő kihágás fenn nem forog — állati betegségek ellen szolgáló s élő (kórnemző) csirákat tartalmazó bár engedélyezett védőoltó anyaggal állatorvosi képesítés nélkül ojtást végez, avagy diagnosztikai (kórismészeti) szert állatorvosi képesítés nélkül alkalmaz, illetőleg gyógyító és védőserumot az 56082—913 sz. F. M. rendelet 1. pontja ellenére állatorvosi képesítés nélkül olyan állaton alkalmaz, vagy alkalmaztat, mely tulajdonában illetőleg gondozása vagy felügyelete alatt nem áll;

f) az az állatorvos aki állami kártalanítás mellett irtandó állati betegségek felismerésére szolgáló diagnosztikai (kórismészeti) szert a fennálló rendeletek ellenére (ez időszert a 4000—899 sz. F. M. r. 3. 11. és 20 §-ai) alkalmaz;

g) aki állati ojtóanyagot, serumot, diagnosztikai szert, titkos összetételű vagy elkészített összetett gyógyszer, tápport vagy tápfolyadékot a fennálló rendeletek ellenére Horvát—Szlavonországból, Bosznia-Hercegovinából, Ausztriából vagy a vámkülföldről engedély nélkül hoz be.

Az engedély nélkül üzletszerűen gyártott és termelt, illetőleg engedély nélkül raktáron tartott forgalomba hozott, avagy a g) pont alatt megjelölt területekről engedély nélkül behozott ilyen szert vagy anyagot az 1888. VII. 157 §. az 1879. XL. t. cz. 25 §. és az 1878. V. t. cz. 61 §. értelmében elkell kobozni.

Az elkobzott szereket vagy anyagot amennyiben a fennálló törvények vagy viszonyok szerint ártalmatlanná nem teendők, értékesíteni kell s az értékesítésből befolyó összegeket az 1901. XX. t. cz. 23 §-ában megjelölt célokra kell fordítani.

A kihágások felett az 1901. XX. t. cz. 13. 15. 16. §-ban megnevezett hatóságok bíraskodnak s a kiszabott pénzbüntetést a hiv. törvény 23 §-ban megjelölt célokra kell fordítani.

E rendelet a hivatalos lapban történt kihirdetést követő 8 ik napon lép életbe.

Budapest, 1914. márcz. 9.

Ghilány s. k.

Szám: 2515—914 alisp.

Valamennyi főszolgabíró Székelyudvarhely város polgármestere rendőrkapitányság és valamennyi községi előjáróságnak.

M. kir. földmivelésügyi Miniszter urnak fenti számú rendeletét tudomás, ahhoz alkalmazkodás és közhírrététel végett kiadom.

Székelyudvarhely, 1914. márcz. 14.

Sebesi, alispán.

III. Általános jellegű, de további intézkedést nem igénylő rendeletek, értesítések és más közlemények.

89.

Alsófehérvármegye alispánjától.

Szám: 2805—1914 alisp.

Tárgy: Oniczio Simon abrudbányai gyógyszerész által a metelykór ellen forgalomba hozott titkos szere.

Tks. alispáni hivatalnak

Székelyudvarhely.

Értesitem, hogy Oniczio Simon abrudbányai gyógyszerész által a metelykór ellen forgalomba hozott és a román lapok utján hirdetetett titkos összetételű szerének további forgalomba hozatalát betiltottam, a készletben levő szert a hirdetményekkel együtt elkoboztattam és a kihágási eljárást ellene folyamatba tettem.

Nagyenyeden, 1914. márczius hó 6. án.

Br. Bánffy Kálmán s. k.
alispán.

Szám: 2418—1914. alisp.

Az elsőfoku rendőrhatóságoknak és a községi előjáróságoknak.

Tudomás vétel végett közlöm.

Székelyudvarhely, 1914. évi márcz. hó 14.

Sebesi, alispán.

90.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Szám: 1494—1914 alisp.

Tárgy: A marhalevelek kiállításai, záradékolási és átírási díjainak felhasználása.

Székelyudvarhely város tanácsának és az összes községi előjáróságoknak.

A hivatalos lap idei 9 ik számában közölt 1494—914 sz. rendeletemre több községből érkezett jelentés, hogy a fentjelzett ügyre vonatkozólag az illető község már szabályrendeletet készített. Arról is értesültem, hogy több községnek csak az irattárából hiányzik a kérdéses szabályrendelet, de azt a község annak idején tényleg megalkotta.

As ilyen községekre nézve említett rendeletem csak annyiban vonatkozik, a mennyiben az elkészült szabályrendeletek a marhalevelek illetve ezek díjainak kezelésének minden ágazatára nézve kellőleg nem intézkednek. Ha azonban ezek a szabályrendeletek teljesek, úgy a községek új szabályrendelet alkotására nem kötelesek. Ahol pedig a szabályrendelet csak az irattárból hiányzik, onnan az előjáróság tegyen hozzám előterjesztést, hogy a törvényhatóság levéltárából a szabályrendelet hiteles másolatát kiadjam.

Székelyudvarhely, 1914 évi márczius 17-én.
Sebesi alispán.

V. Pályázatok, hivatalos hirdetések és körövények.

Allati betegségek. *Bivalyvész* megszűnt Homoródbene községben.

Hirdetmény. (2014—1914. szám.) A Csiszér György féle alapítványról alkotott és a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter által jóváhagyott alapító levél rendelkezései értelmében közhírré teszem, hogy az alapítványnak 1913 évi 693 kor 57 fillér kamat jövedelméből

1. 184 Egyszáznyolczvannégyszáz kor. 94 fillért továbbra tőkésülünk.

2. 46 Negyvenhat kor. 24 fillért a háztartási pénzalaphoz kell csatolni;

3. 154 Egyszázötvennégy kor. 12 fillért Székelyvéczke község előjáróságának kell kiadni az alapító levélben meghatározott iskolai célokra;

4. 308 Háromszáznyolcz kor. 24 fillért az alapító levélben meghatározott kiskorúak neveltetési céljaira lesz fordítandó.

Felhívom mindazon érdekelteket, akik a 4. pont alatt megjelölt összeg elnyerése iránt pályázni ohajtanak, hogy eziranti folyamodványaikat 1914 évi április hó 25-ig bezárólag Udvarhelyvármegye alispáni hivatalához adják be.

Akik fenti határidőig folyamodványaikat nem nyújtják be, azok esetleges jogosultságokat a folyó évre elvesztik.

Székelyudvarhelyen, 1914 márcz. hó 18. án.
Sebesi, alispán.

Árverési hirdetmény. (3—914. szám.) Kissolymos község előjárósága közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező korcsma és bolthelyiség folyó évi május hó 26 napjától kezdődő 3 évi időtartamra Kissolymos község házában a hozzá tartozó lakó szoba, konyha, táncsterem, jégverem, pincze és más helyiségekkel együtt 1914 évi *április hó 8-án* d. e. 8 órakor nyilvános árverésen haszonbérbe adatik.

Kikiáltási ár 600 kor.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 10 %-a az árverést vezető jár. főszolgabíró ur, vagy megbízottja kezéhez az árverés megkezdését előzőleg befizetendő. — Zárt ajánlatok is elfogadtnak, — a megajánlandó bérlet összeg 10 %-ával terhelve.

Bérlő a szerződés megkötésekor 400 kor.

biztosítékot köteles letenni.

Részletes árverési feltételek k. birónál megtekinthetők.

Kissolymoson, 1914 márcz. 18. *Berei Mózes* k. biró.

Árverési hirdetmény. (496—1914 szám.) Székelykeresztur nagyközség vadászati jogát az 1914 augusztus hó 1-től 1920 július hó 31-ig terjedő időre, az 1914 év *márczius 30-án* d. e. 9 órakor nyilvános árverés útján haszonbérbe adja.

Kikiáltási ár 40 kor.

Az árverési feltételek a községi jegyző irodáján a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Székelykeresztur, 1914 márcz. 18. *Jakabházy Gábor* k. jegyző *Benkő Mihály* k. biró.

Felfogott állatok. 4. — Lövete községben 1 drb. sötét barna színű, sárga illetve rozsdaszínű fülű, him kopó fogatott fel. Különös ismertető jele, hogy »Vitéz« szóra hallgat.

Mivelhogy nevezett állat gazdája ismeretlen ha addig nem jelentkezne, a kopó f. év ápr. 3-án a lövetei községi jegyzői irodán nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adni.

Elveszett tárgyak. 20. — Lörincz Imre korondi lakosnak Korond község előjárósága által 82—1912 szám alatt kiállított gazdasági munkásigazolványi könyve elveszett. Megsemmisítettik.

21. — Vas Mózes homoródszentmártoni lakos 12—1913 nyilvántartási szám alatt kapott munkásigazolványát elveszítette.

22. — Bloos Katalin homoróddaróczi lakos 1911 évi december 15-én 327 nyilvántartási sz. alatt kapott cselédkönyvét elveszítette.

23. — Székelyszentkirályi Péter Ferenc 1910 év október 12-én 13 nyilvántartási szám alatt kiállított munkásigazolványát elveszítette, kéri ennek megsemmisítését.

Körözendő személyek. 43. — Salánkon 1889 évi június 11-én született Nyiri Irma illetőségének megállapítása vált szükségessé, s ebből kifolyólag nevezett atyja, *Nyiri Gábor*, kinek felesége Máthé Borbála volt, nyomozandó, feltalálás esetén illetőségi viszonyaira nézve, tüzetesen kihallgatandó, s az erről felveendő jegyzőkönyv Beregvármegye alispánjának megküldendő.

44. — A szegedi m. kir. állami gyermekmenhelyben elhelyezett házasságon kívül született Rusz János anyja a körülbelül 30 éves *Russ Petra* battonyai (Csanádvármegye) születésű cseléd körözendő, feltalása esetén illetőségi viszonyaira nézve tüzetesen kihallgatandó s a kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv Csanádvármegye alispánjának megküldendő.

45. — Újpest város árvaszéke által kiskorú Schwarz Alicze és Ilona illetősége kerestetvén, a tárgyalás folyamán szükségessé vált nevezett kiskorúak atyjának az 1888 évben Budapesten született *Schwarz Abrahámnak* illetőségi viszonyaira

való tüzetes kihallgatása. Nevezett legutóbb Ujpest r. t. városban lakott jejenleg azonban ismeretlen tartozkodásu. Nevezett nyomozandó, feltalálás esetén illetőségi, adózási viszonyaira nézve tüzetesen kihallgatandó, amennyiben e körülményekre vonatkozó okmányai lennének, azok hivatalos használatra bekívánandók és Pestvármegye alispánjának megküldendők.

46. — Kiskoru Mandik Valéria illetőségének megállapítása céljából szükségessé vált any-

jának *Mandik Józsnak* a kihallgatása, aki 24 éves varronó és legutóljára Budapesten tartózkodott a honnan ismeretlen helyre távozott. Nevezett nyomozandó és feltalálás esetén származási, illetőségi valamint egyéb családi körülményeire és viszonyaira nézve tüzetesen kihallgatandó, a netán kezeiben lévő okmányok tőle beveendők és azok a felveendő jkv. kapcsán Trencsénvármegye alispánjának 5191—1914 sz. ra való hivatkozással megküldendők.